

Zazdrość

Czerwony Tulipan

Zazdrość, zazdrość chodzi bezdrożami
Zazdrość, zazdrość czyni nas durniami
Zazdrość, zazdrość nami poniewiera
Zazdrość, zazdrość rozum nam odbiera
Czemu masz oczy jak morza zielone
Czemu masz biodra z bieli toczone
I czemu Twe włosy wciąż go oplatają
I serce i rozum zapomnieć nie dają
Czemu tak patrzysz, spod rzęs białozłotych
Czemu Twój uśmiech jest jak czarny motyl
I czemu zapraszasz ciągle niezdożyta
Nagością uległa, innemu odkryta
Czemu zniewala to dotyk Twych dłoni
Czemu przed Tobą nie umie się bronić
I czemu Twe włosy wciąż go oplatają
I serce i rozum zapomnieć nie dają
Więc patrz, oto On, stoi tu przed Tobą
Nie pierwszy, nie ostatni idzie Twoją drogą
Nie pierwszy, nie ostatni skowycze z zazdrości
Nie pierwszy, nie ostatni choruje z miłości
Nie idziesz zdyszana w miejsca umówione
Nie czekasz wypatrując miłości szalonej
Więc czemu nie może zapomnieć o Tobie
O swym opętaniu, o swojej chorobie
Zazdrość, zazdrość chodzi bezdrożami
Zazdrość, zazdrość czyni nas durniami
Zazdrość, zazdrość nami poniewiera
Zazdrość, zazdrość rozum nam odbiera